

GUÐRÚN MARTEINSDÓTTIR

ÞETTA VAR
SVO MIKLU
ALVARLEGRA
EN MIG
GRUNAÐI

Nanna Árnadóttir
íþróttfræðingur
**GÓÐ RÁÐ VIÐ
GRINDARGLIÐNUΝ
Á MEÐGÖNGU 4**

Eva Laufey Kjaran
dagskrárgerðarkona
**HOLLUR OG
GÓÐUR LAX OG
MÚSLÍKAKA 8**

Tískar og trend
í höfuðskarti
**PRINSESSUR
OG KÓRÓNUR
ERU MÁLIÐ 10**

LÍKAMINN TEKUR UPP MARGT SEM SETT ER Á HÚÐINA

FRÉTTABLAÐIÐ/VILHELM

Friðrika Hjörðís Geirsdóttir
umsjónarkona Lifsins | rikka@365.is

Nýlega kom á markað lífræn íslensk húðvöruhlíðna sem líffræðingurinn og prófessorinn Guðrún Marteinsdóttir stendur á bakvið. Hún segist hafa fundið sig knúna til að búa til þessa vörulíðuna þar sem hún fann hvergi húðvörur sem henni hentuðu og voru bar að auki án rotvarnarefna og allra eiturefna. En hver er Guðrún Marteinsdóttir og hvernig verður ein lítill hugmynd að húðvöruhlíð?

„Ég ætlaði mér aldrei að fara í fiskifræði heldur hafði ég áhuga á að fara í listnám. Ég var búin með hluta af námi í líffræði í Háskóla Íslands þegar ég kynntist manninum mínum en hann var

á leið í nám til Bandaríkjanna,“ segir Guðrún. Eftir stutta umhugsun ákvæð hún að elta manni sinn til New Jersey og sótti þar um innögngu í listnám.

„Ég var búin að finna listaskóla, Mason Cross School of Art, sem mér leist vel á og undirbjó öll þau gögn sem þurfti, þetta var á þeim tíma sem tölvur voru ekki við lýði. Við þurftum að fá námslán og ég skrifði að LÍN bréf til að athuga hvort það væri ekki í lagi að skipti um námssvið en fékk þau svör að það væri ekki svo.“

Guðrún stóð þarna á tímamótum og sá fram á að leggja listnámið á hilluna og halda áfram á þeirri braut sem hún hafði valið síðari, líffræði. „Það verður til þess að ég tek meistara- og doktorspróf í fiskifræði sem verður svo mitt lífsstarf, það var sem sagt Lánaþjóður íslenskra náms-

manna sem tók ákvörðun um mína framtíð,“ segir Guðrún og hlær.

Eftir að Guðrún flutti heim á ný setti hún upp rannsóknarstofu í erfðafræði fyrir Veiðimálastofnun og hóf svo störf hjá Hafnarfossóknarstofnun þar sem hún vann í tíu ár. „Ég hef mikil verið að rannsaka þorskinn og hvernig best er að viðhaldla stofninum og kenni þau fræði í Háskóla Ísland þar sem ég starfa sem prófessor í dag.“

Prátt fyrir að Guðrún hafi ekki fetað listabréfina finnur hún sig knúna til að skapa og vinna með höndunum. „Meðfram námi og vinnu hef ég alltaf verið að búa eitthvað til og á lager af öllu sem tengist listsþópun. Ég á til að mynda allt til olíumálningar, vatnslitamálningar, útskurðar og silkimálningar, ég hef mikla þörf fyrir að eiga það sem þarf til að skapa og kannski tengist þetta því sem ég er að fást við í dag á vissan hátt.“

Ástandið alvarlegt

Fyrir um áratug fór Guðrún alvarlega að huga að innihaldsefnum í andlitskremum enda mikil umræða í heiminum um alls kyns óæskileg efni sem sum hver voru jafnvel talin geta stuðlað að krabbameini og hormónatengdum sjúkdóum.

„Þarna var ég nýorðin fimm tug og farin að sjá breytingar á andlitinu eins og gerist við eðlilega öldrun en átti erfitt með að finna andlitskrem sem hentuðu þar sem ég er með viðkvæma húð. Ég boldi hreinlega ekkert sem var í boði á þessum tíma.“

Guðrún sökti sér ofan í efnafræðina á bak við þær vörur sem voru á markaði og komst að því eftir því sem hún las fleiri innihaldslýsingar hversu alvarlegt ástandið var. „Þetta var svo miklu alvarlega en mig grunaði, barna var verið að nota efni sem eru langt frá því að vera í lagi, til

því hversu algeng bessi efni eru á hverju heimili. „Ég velti því fyrir mér hvort það væri virkilega ekki hægt að finna betri efni en þessi, mér fannst fáránleg tilhugsun að ég væri að bera á mig efni í andlitið sem eru til dæmis notuð í húsamálningu. Sagt er að hjá konum sem nota mikil húð- og snyrtivörur séu tvö til þrjú kíló af efnum tekin upp af líkamanum á hverju ári í gegnum húðina og hluti af þeim safnist fyrir. Það er óhugnanlegt að hugsa til þess en samt í rauninni svo eðillegt að flestir sem lesa aftan á snyrtivörur gefast upp á einhverjum tímapunkti þar sem að nöfnin eru oft flókin og treysta í blindni á framleiðendur og eftirlitsaðila.“

Varan sem vantaði

Með allar bessar upplýsingar í farteskinu ákvæð Guðrún að prófa sig áfram og búa til sínar eigin húðvörur. „Ég bjó til ótrúlega einfalt smyrslí í rósavatni, olíu og vaxi og notaði þetta lengi. Smyrslíð varð vinsælt hjá blásturshljóðfæraleikurum,“ segir hún og hlær. „Þeir verða að nota einhvær áburð og höfðu margir átt í erfiðleikum með að finna einhvær án eiturefna.“

Áhugi Guðrúnar á gerð eiturnalausra húðvara jókst og áður en hún vissi af var heimilið undirlagt og orðið að eins konar rannsóknarstofu. „Fjölskyldan var nú ekker allt of hrifin af þessu upptækni þannig að ég sótti um að fá rannsóknarstofu í Háskólanum. Parna fór ég að vinna meira með íslenskar jurtir og þara. Ég eyddi miklum tíma í að vinna með svokölluð ýruefni en þau binda saman vatn og olíu og stjórna því hvernig áferð verður á kremminu. Mörg húðvörfyrirtæki kaupa þessa blöndnu tilbúna, ég skil það vel svona eftir á en galdurinn við kremframleiðslu felst m.a. í ýr-uninni og því finnst mér mikil-

LÍFIÐ HELDUR ÁFRAM Í OKTÓBER!

Gríman 2015
Barnasýning ársins
Sproti ársins

★★★★★ - DV

★★★★★ - SJ Fréttablaðið

MJÓASALA Á MÍÐI.IS OG Í TJARNARBÍÓ

vægt að vinna allt frá grunni, einnig til þess að vita nákvæmlega hvað er í kremnumum.

Að þessum tíma varð það sem má kalla peptíðsprenging en peptíð eru litlar prótíneiningar og þarna var búið að finna leið til þess að fá einingarnar til að hafa áhrif á kollagenþræðina og m.a. strekkja á þeim með þeim afleiðingum að það sléttist úr húðinni. Sum peptíð vinna betur á fínnum línum á meðan önnur vinna til að mynda betur á djúpum hruckkum. Tækninni fleygir fram en þarna var það sama upp á teningnum og áður. Í framleiðslu á snyrtivörum þar sem þessi tæknin var nýtt var að finna peptíð sem voru örugg fyrir líkamann en líka peptíð sem lítið var vitað um langtímaáhrif frá, t.d. sum sem draga úr taugabóðum í húðinni líft og bótox.

Upp frá þessu byrjar að mótað frekar sú hugmynd að búa til húðvörur sem í raun og veru virka og hafa sjáanleg áhrif á húð en eru á sama tíma án allra eiturefna, eftir nánari skoðun sá eg að þetta var vara sem vant-aði á markaðinn og myndi hafa ákveðna sérstöðu hvað þetta varðar,“ segir Guðrún.

Draumurinn rættist

Guðrún er gift Kristbergi Kristbergssyni, prófessor í matvælafræði en hrein tilviljun varð til þess að rannsóknir sem Kristberg hafði verið að vinna að urðu hluti af húðvörnum. „Þar sem mig vantaði smá aðstoð við að sækja um rannsóknarstyrki þá bað ég manninn minn um að lesa yfir og bæta um betur. Þá fórum við að tala meira saman um hvað hann og samstarfsaðilar hans við HÍ og HR eru að gera og þá kemur í ljós að þeir eru með mjög áhugaverða nálgun á aðferð sem verið er að nota í krabbameins-rannsóknum þar sem notast er við lifandi frumulíkön.

Ég fer að hugsa hvort ekki sé hægt að nota þessa aðferð fyrir þörunga og í framhaldi fyrir húðvörlínuna. Við sækjum um styrk í Skötuselssjóðinn til frekari rannsókna sem við svo fengum og þar rúllaði boltinn af stað,“ segir hún. „Í stuttu máli mætti segja að þessi aðferð gerði okkur kleift að sann-prófa virkni þörunganna innan í lífandi frumum og auka skilning okkar á hvernig þessi ferli vinna, m.a. til að draga úr oxun og bólguum. Með þessari rannsókn erum við að fá dýpri skilning á andox-unarefnum og hvað þau gera í raun og veru inni í frumunum sjálffum og hvernig við getum nýtt þessa bekkingu í kremnumum.“

Eftir sleitulausar rannsóknir og endalausa vinnu eru húðvöurnar nú loksins komnar á markað og fengi þær hið fallega nafn Taramar. „Ég er mjög tengd náttúrunni og finnst að allt sem ég geri burfi að tengjast henni. Tara er Alheimsmóðirin, gyðja um-hyggju og samkenndar og er einnig tengd við sjó eins og mar. Mér finnst mikill kraftur í þessu nafni og jákvæð orka. Mér fannst lög-íð okkar líka purfa að endurspeglar þennan kraft og ég vildi hafa eitt-hvað þrennt í því, allt er þegar þrennt er,“ segir Guðrún og hlær og bætir við að lög-íð sé eins og mandala sem fléttast saman enda-laust.

Í dag eru vöruliðirnir þrír en þeir eru hreinsiolía, dagkrem og serum en til stendur að setja næturkrem á markað eftir jólín. Það er augljóst að Guðrún hefur mikla ástíð fyrir því sem hún er að gera og vandar hvert skref sem tekid er á leiðinni. Draumur hennar um hina fullkomnu húðvöru sem er uppbyggjandi, inniheldur engin rotvarnarefni né innihalds-efni sem ekki má leggja sér til munns hefur ræst og verður fróðlegt að sjá hvað kemur frá okkar konu í nánustu framtíð.

MYNDAALBÚMIÐ

Guðrún og Kristberg á göngu í Lóni, hijónin ásamt Hlín dóttur sinni og hér er Kristberg að pakka Taramar-vörum.

Ný sending af fallegum vörum!

Veggspjöld, gjafakort, glósubækur, gjafapappír og margt, margt fleira...

Lækjargata 2a og Vesturgata 2a 101 Reykjavík